

UIT DE PRACTIJK

AFDRUKPASTA'S.

In No. 8 van The British Dental Journal wijdt W. Russell Logon een beschouwing aan bovenstaand afdruk materiaal, waaraan het volgende is ontleend.

In den laatsten tijd zijn op de tandheelkundige markt verschillende materialen verschenen, bekend als afdrukpasta's. Zij bestaan uit een vloeistof en een poeder en de daaruit gemengde pasta wordt gebruikt in de plaats van gipsbrei. Ross vermeldt dat het poeder bestaat uit zinkoxyd en witte hars en de vloeistof uit kruidnagelolie en Canadabalsem waaraan Perubalsem is toegevoegd, dat op het hard worden een verschillende uitwerking heeft. Onderstaand recept, door Ross aanbevolen, is met goed gevolg in de prothetische kliniek van het Edinburgh Dental Hospital beproefd gedurende een tijdsverloop van anderhalf jaar en bleek in alle opzichten buitengewoon goed te voldoen: Poeder zinkoxyde 85, hars (in poedervorm) 15. Vloeistof: Kruidnagelolie 60, Canadabalsem 35, Perubalsem 5. Ongeveer 4 gram vloeistof wordt gedaan in een bakje of amalgaammortier, dan wordt poeder toegevoegd en er grondig mee vermengd, tot een zeer stijf mengsel is verkregen. Daarna wordt het op de afdruk gebracht en deze in den mond geplaatst. Onder aanwezigheid van vocht en warmte verhardt de pasta in ongeveer drie minuten. Het geheel kleeft aan elk droog oppervlak, maar hecht zich in het geheel niet aan iets wat vochtig is. Dit is een opvallende tegenstelling met gips dat in dun aangeroerden vorm juist de neiging heeft om zich meer te hechten aan het slijmvlies dan aan den afdruklepel. Het gevolg hiervan is dat zoo nu en dan schilfers van den afdruk verloren gaan, die te dun blijken om uit den mond op den afdruk teruggebracht te worden daar zij bij de poging in nog kleinere stukjes breken. Deze eigenschap van de afdrukpasta's, om sterk aan den afdruklepel en niet aan het slijmvlies te hechten, maakt het bijzonder geschikt voor deklaag op gips.

De techniek welke uiterst geschikt is gebleken is die van den z.g. functioneelen afdruk. Met behulp van een plastische afdruk van den mond van den patiënt wordt een stevige basisplaat vervaardigd. Bij het tweede bezoek wordt deze plaat bijgemodelleerd tot de randen, de spieraanhechtingsplaatsen vrij laten. Met afdrukmasa in staafvorm worden de randen en de plaatsen waar de druk moet worden opgevangen, geleidelijk opgebouwd. Ten slotte wordt, wanneer men zich van de goede adhaesie heeft verzekerd, een gat geboord om de overmaat te laten ontwijken. De pasta wordt aangemengd en op den afdruk verspreid, die dan op zijn plaats wordt gebracht. Na verloop van drie minuten heeft de pasta een hardheid verkregen van droge verf en men zal ervaren dat het aanmerkelijke moeite kost om de afdruk — dank zij de voortreffelijke adhaesie — uit te nemen.

De patiënt kan beproeven de afdruk los te blazen op de gebruikelijke wijze, maar in het algemeen zijn er nog al wat pogingen noodig vóór de adhaesie verbroken is. Men zal bemerken, dat na het opnieuw in den mond brengen eenzelfde graad van adhaesie verkregen wordt als bij de eerste verwijdering van den afdruk. Dit resultaat is in tegenstelling met de ervaring met gips, waarbij de aanvankelijke adhaesie (die somtijds zeer sterk is) het gevolg is van de absorptie van vocht uit het slijmvlies en deze adhaesie is niet meer te verkrijgen wanneer de afdruk opnieuw op zijn plaats gebracht wordt. Het materiaal kan ook met zeer goed gevolg gebruikt worden bij het aanbrengen van een nieuwe onderlaag aan een prothese. De onderzijde van het kunstgebit wordt zorgvuldig afgedroogd eerst met een tampon, daarna boven een spiritusvlam. De afdrukpasta wordt stijf aangemengd, op de prothese gebracht en deze in den mond geplaatst waarbij den patiënt verzocht wordt niet te hard dicht te bijten. Na drie minuten kan de prothese uitgenomen worden, waarna blijkt dat de pasta uiterst stevig hecht aan de rubber zelfs in heel dunne lagen die bij het gebruik van gips vaak afbreken. Het stuk kan nu worden ingegipst, de kaoutchouk na verwijdering van de pasta ruw gemaakt en het geheel gestopt. Het is van groot belang dat tijdens het uitbroeien in het laboratorium elk stukje van de pasta verwijderd wordt, aangezien het achterblijven van een stukje in contact met de te vulcaniseeren kaoutchouk een groote zachte plek veroorzaakt in de afgewerkte plaat. Het materiaal moet uit het model gestoken worden met een stopper daar het door kokend water slechts verweekt wordt. Het verdient dan ook aanbeveling om voor de volledige verwijdering een kleurstof aan de paste toe te voegen, waaroftrent proeven genomen worden.

NOGMAALS ZINKOXIDE EN KRUIDNAGELOLIE

Een mengsel van zinkoxide en kruidnagelolie voor provisorische vulling blijft op de glasplaat ongeveer een halve dag plastisch. Dit heeft, gelijk bekend, het voordeel dat men een zekere voorraad kan aanmengen, wat voor het gebruik in den loop van den dag tijdsbesparing en gemak oplevert. Het hard worden in den mond berust op de aanraking met het speeksel en het verlies van de plasticiteit op het glasplaatje moet op dezen grond worden toegeschreven aan de waterdamp in de lucht.

Shepherd (British Dental Journal 15 IV 1935) toonde aan, dat wanneer het mengsel wordt bewaard in door chloorcalcium gedroogde lucht dit gedurende weken bruikbaar blijft. In nummer 10 van den loopenden jaargang van genoemd tijdschrift doet Kershaw een eenvoudige wijze van droog bewaren aan de hand: In een wijdmondich stopfleschje wordt een kleine hoeveelheid droog calcium chloride gedaan. De aangemengde voorloopige vulling wordt op de onderzijde van de glazen stop gebracht en daarna het fleschje gesloten. Naar behoefte kan men telkens het benodigde provisorische materiaal van de stop nemen en het fleschje opnieuw sluiten. B.